

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

TOMÁŠ ŠPIDLÍK

SLYŠET BOHA V RANNÍM VÁNKU

KNA 2005

1. Náboženství od nás nežadá, abychom oplývali city, ale abychom zachovávali příkázání. Nemáme být těmi, kteří říkají „Pane, Pane“, ale těmi, kdo plní Boží příkazy.
2. Evangelium nám nařizuje, že máme milovat bližní a nepřátele, pravděpodobně je to proto, že jde o stejné lidi.
3. Všechny ctnosti se snadno pěstují na dálku, ale obtížně se uskutečňují zblízka.
4. Pravá křesťanská láska se umí přenést přes antipatie osobní, rasové, stavovské, národní. Všichni se ale nevědomky často dopouštíme jedné chyby: dostatečně neoceníme dobré vlastnosti člověka, s nímž se denně stýkáme.
5. Člověk se podobá Bohu, když odpouští.
6. Pravé křesťanství nečeká, až se změní svět, ale věří, že ho změníme my sami.
7. Láska není možná bez oběti a právě oběť jí dodává opravdovou hodnotu.
8. Kdo opravdu hledá Boha, najde ho i v druhých, protože všichni jsou Božím obrazem a Božími dětmi.
9. Abychom byli šťastní, k tomu není potřeba měnit svět, ale je třeba najít ke všem věcem správný postoj.
10. Modlitba předpokládá čistotu života, ale na druhé straně také sama očišťuje, vede k mravní čistotě.
11. Kdo věří v Boží prozřetelnost, v inspiraci Ducha svatého, je duchovně stále mladý. Stále něco nového od Boha přijímá a je ochoten se den ze dne něco nového naučit.
12. Na světě jdou vždycky dva hříchy pospolu – jeden toho, kdo zlo dělá, a druhý toho, kdo je trpí.
13. Úzké okolí křesťana má být posvěceno jeho přítomností, Duchem svatým, který žije v jeho srdci. Nejdřív ovšem musí očistit svůj vlastní chrám, a teprve pak může očistit vše, s čím přijde do styku.
14. Kdo se naučil hovořit s Bohem jako s Otcem, mluví s ním i při všem, co dělá a co vidí kolem sebe.

15. Zlé myšlenky jsou jako hadi; pustíš-li je do ráje srdce, usadí se tam a udělají si tam hnízdo, svou líheň.
16. Křesťanství přináší radostné poselství, že v Kristu se spojil Bůh a člověk v jednu osobu, a proto je neoddělitelná láska k Bohu a k bližnímu.
17. Mít rád druhé jako sebe sama – to má větší cenu než všechny oběti dohromady.
18. Musíme se rozhněvat proti ďáblu, ne proti hříšníkovi. Je dobré vzplanout proti zlu, ne proti lidem.
19. Jako chrám posvěcuje celé město, tak lidská duše je povolána k tomu, aby posvěcovala okolí, v němž žije.
20. Bůh žádá od těch, které volá ke své službě, věčně mladé srdce. Život v Kristu je stále dospívání, a proto vyžaduje stále změny.
21. Když člověk hřeší, svobodně se ničí, podobně jako když někdo pije jed.
22. Každému člověku dal Bůh jeho čas, aby se mohl rozvinout a stát se tím, kým ho Bůh chce mít už od věčnosti.
23. Duše vidí Boha podle toho, jak má čisté srdce.
24. Neboj se dojmů, boj se rozhodovat pod jejich vlivem.
25. Křesťané, kteří rádi vyhledávají samotu, v ní dokážou vidět moře Božího milosrdenství, a proto si umějí odpočinout. Ale brzy nato pospíchají, aby pomohli těm, s nimiž mají soucit.
26. Kolik času člověk ztratí každý den zbytečně? Ztrácíme sami sebe, ne čas.
27. Každý z nás má dějiny vlastního života. Jsou v něm různé etapy a každé z nich dává Bůh potřebný čas. Všechny ale mají jeden smysl – setkání s Kristem.
28. Milosrdenství není shovívavost, tolerantnost vůči hříchu, ale postoj, který umožňuje nápravu, návrat.
29. Život je příliš krátký na to, abychom četli jen dobré knihy. Musíme si najít ty nejlepší, tedy především ty, z nichž čerpáme Boží moudrost.
30. Je potřeba naplnit srdce Boží milostí, světlem Ducha svatého. A je-li srdce už jednou naplněno, začne vyzařovat i navenek.
31. Nejkrásnější schopností člověka je láska, a ta se musí projevit i v práci.